

La primera vegada que l'Orfeó Català va cantar a Arenys de Mar va ser el dia 12 de juliol de l'any 1903, en ocasió de la seva festa major i convidat pel "Centre Excursionista", de la culta vila.

En baixar els coristes del tren foren objecte d'una bona acollida per part del poble d'Arenys. En comitiva es dirigiren a la Casa de la vila i cantaren "El cant de la Senyera", com a salutació a l'autoritat i seguidament, acompanyats de ~~quasi~~ tot el poble, es dirigiren a l'Església, on cantaren alguns motets. A continuació feren el dinar.

NOTES DE LA RESSENYA QUE UN DIARI PUBLICA

Concert i diversos incidents Abans del concert

Havent dinat, els orfeonistes es dispersaren per la vila. Era una processó feta la gentada que es dirigia al local destinat a l'acte

El concert

A l'hora senyalada ha començat el concert. El local, ple a vessar, estava adornat amb domassos, banderes catalanes i altres artístics penjolls amb la creu de Sant Jordi i esuts de Catalunya. El local era el gran jaedí de l'Alberg de vells pobres i oferia un "hermossíssim" cop de vista, amb les nombroses senyores i xamoses noies d'aquella encisera costa de llevant, que animaven la nota alegre amb els seus vestits d'estiu de tons clars

L'entrada de l'Orfeó fou rebuda amb una nodrida salva d'aplaudiments.

En començar el concert s'havien accentuat més els rumors d'imposicions incomprensibles, si esté en compte que les autoritats haurien d'ésser ~~les primeres~~ les primeres a vetllar per l'ordre, que no s'havia pas alterat gens ni mica en començar el concert.

Començà amb "El cant de la Senyera", seguint després "El rossinyol" i "la gata i en Belitré", d'en Pujol, que hagué de repetir-se.

Incident

des En arribar aquí del concert s'observà extraordinari moviment i anar i vingudes dels individus de la Comissió, fins que es veié deixar el seu lloc la Junta de l'Orfeó, que junt amb el mestre Millet es dirigiren a l'entrada del jardí, on semblava que succeïa quelcom d'extraordinari

Concert suspès

Personats en aquell lloc, ens trobarem amb el jutge de la 1^a. instància, ~~ex.~~ senyor Fernández López, acompanyat del diputat provincial, senyor Casademunt i dels senyors Castelló, pare i fill.

El jutge donà ordre de suspendre el concert si no es col·locava en lloc preferent una bandera espanyola.

Vist el conflicte en què s'exposaven en no complir tan arbitrària orde, la bandera fou col·locada dalt d'una de les entenes. No contents amb això, obligaren a col·locar-la en altre lloc, cos que féu l'alcalde Sr. Calbetó, penjant-la a la barana de la galeria entre protestes i aplaudiments.

Catalanista detingut

Mes, els cacsics d'Arenys de Mar no estaven prou satisfets i volien apurar més la paciència del poble.

Pochs moments després, quan l'Orfeó finalitzava la primera part del concert, es presentaren a la llotja de la Junta i Comissió organitzadora de la festa amb l'ordre del jutge de portar al jutjat al jove president del "Centre Catalanista" (adherit a la "Unió Catalanista"), don Jseph M^e. Bordas.

Quan el poble s'adonà que s'emportaven el nostre amic, es promogué un moviment de protesta, dirigint-se tota a la porta per a impedir el pas dels que el portaven, ~~x~~ deposaren un xic la seva actitud, no gaire tranquil·litzadora, en presentar-se l'alcalde, que s'oferí a acompanyar el President del Centre cap al jutjat.

Cap al Jutjat

Prengueren un carruatge que hi havia a la porta, mes el poble s'hi oposà i els féu baixar per acompanyar el digne President del Centre, Sr. Bordas en manifestació. Llavors es retirà l'Alcalde i tothom es dirigí al Jutjat entre crits de "Mori el casiquisme" i "Visca Catalunya!"

La manifestació s'engroixia de tal manera, que en entrar el Sr. Bordas al jutjat, la multitud ocupava tota l'amplària del Passeig de la Riera. Entrà el Sr. Bordas al despatx del jutge acompanyat d'un senyor advocat, que s'oferí no deixar-lo mentre no estés en llibertat.

Durant bona estona el poble esperà en actitud expectant, però veient que no sortia, comencaren a sentir-se crits de protesta i ~~tentavien~~ de reclamar la llibertat del nostre amic.

Al Jutjat

A la avantsala del despatx del jutge, esperaven el Sr. Candi Robert de la Junta Permanent de la "Unió Catalanista" i el Sr. Joaquim Cabot, President de l'Orfeó Català i d'altres.

Poc després invitaren els que s'esperaven que es retiressin de l'avantsala, demanant que es retirés també la gentada del carrer; això darrer no fou possible, per negar-se tothom a deixar aquell ~~nom.~~ lloc.

En llibertat

Per fi, quan ja la impaciència del poble s'accentuava, sortí el Sr. Bordas en llibertat, éssent ovacionat i acompanyat en manifestació fins al local del Centre, i sortí d'allí per dirigir-se altre

cop on celebrava el concert, que continuà malgrat tots els incidents i on eren esperats amb ànsia els resultats de la cosa.

Fou acompanyat el Sr. Bordas per nombrosa gentada, entre aclamacions i visques.

En entrar al clos on es celebrava la festa, la ovació fou imponent. Mocadors enlaire, aplaudiments i visques a Catalunya i al Sr. Bordas, que eren contestats amb gran entusiasme.

Un himne

En aquells moments, la gran massa coral de l'Orfeó cantava les valentes notes de "La Bandera Catalana", que eren extraordinàriament aplaudides. Semblava talment que estaven escrites per aquella solemnitat.

~~Vagant:~~

No cal dir amb quin gran entusiasme foren rebudes les valentes estrofes de l'himne. Les xamoses senyoretes que omplien el local feien volenar els mocadors mentre tothom demanava el nostre himne, "Els segadors", que hagué de ser cantat per acallar aquella entusiasta ovació. Tothom l'escoltà amb el cap descobert en senyal de respecte i sense parar d'ovacionar. Al final fou reprès per milers de boques en sortir del local, alternant amb aclamacions a Catalunya, a l'Orfeó Català i al Centre Catalanista.